

Det här är vår tredje resa genom Sverige. Vi startade resan hos Kassjöbergsvägens Asyl och PUT i Holmsund utanför Umeå. Den här gången stannat vi till hos Attendo Närsjögläntan HVB i Sundborn utanför Falun.

”Om det blir bråk går jag iväg och är för mig själv, jag klarar det idag”

– Vi måste älska de här barnen, det går inte att se det bara som ett jobb, man måste förstå det här med att göra det extra för dom. Det som är gemensamt för alla flickor som kommer hit är att de på något sätt är övergivna, och vi ska inte överge dem, säger Auli Eriksson, verksamhetschef på Närsjögläntans HVB.

Närsjögläntans HVB är inrymt i en stor gammal trävilla i Sundborn, 14 km utanför Falun. Miljön är familjär, trygg och varm. I entrén möts man av en brasa som alltid brinner i den stora öppna spisen. En plats där flickorna gärna hänger, som dessutom ligger precis utanför kontoret.

– Verksamheten står på tre ben, det är vardagsrutiner, d.v.s. den miljöterapeutiska basstrukturen, den individuella behandlingen och motion. Dessutom har vi idag ett stort fokus på utslussfasen, att vi hela tiden ska ha ögonen på vart flickorna ska ta vägen efter sin tid här, berättar Auli.

Behandlingen på Närsjögläntan är individualiserad, utgångspunkten är att se den enskilda flickan. Deras historia kan vara väldigt olika, allt från en uppväxt i en multiproblemfamilj till en miljö i en till synes välfungerande familj men där anknytningen är mycket störd. En stor del av arbetet handlar om att ge flickorna en ”ny identitet”, en ny självbild där de har hittat nya strategier för att klarar sina utmaningar.

– Jag har bott här i åtta månader och jag har förändrats mycket. Tidigare var jag aggressiv, kunde inte hantera mig själv, det flög saker ur min mun. Nu vet jag hur jag ska göra, hur jag ska göra när jag känner massa olika saker. Jag har fått nya strategier att hantera mina känslor på. Om det blir bråk går jag iväg och är för mig själv, jag klarar det idag, berättar Sofia.

– Vi använder oss av Signs of Safety, som ett verktyg att säkra upp att vi håller oss till uppdraget, berättar Sandra Larsson, behandlingsansvarig socionom.

– Utifrån de mål och förslag på lösningar vi tillsammans

sätter upp i Signs of Safety har alla flickorna ett veckoschema som innehåller vad hon ska jobba med närmaste tiden, hur man ska lösa det. Det är så spännande att oftast har flickorna själva lösningen. I kp-samtalen får flickan feedback på hur det har gått.

Det finns mycket forskning som visar att motion lindrar och förebygger fysisk och psykisk ohälsa. Därför tränar flickor och personal tillsammans ca fyra dagar i veckan. Många av flickorna har ingen erfarenhet av vara ute i skog och mark, grilla korv, åka skidor, springa, träna osv. Det ger glädje, många tillfällen till viktiga samtal och minskar frustrationen.

– Jag är helt säker på att alla barn och ungdomar älskar friluftsliv, motion och rörelse, skrattar Auli.

– Bara vi vuxna är med och förstår att vi är modeller, att det är vi som har ansvaret för att det ska bli en positiv erfarenhet. Dessutom sover man bättre, får en bättre dygnsrytm, förstår lättare vikten av att äta rätt etc. Jag har en vision av en finsk bastu nere vid älven, fortsätter hon.

– Utifrån känslan och erfarenheten av att vara övergiven är det viktigt att flickorna här blir sedda och bekräftade. Därför har vi en regel att alla ska vara med på frukosten, man behöver inte äta, men vi får möjlighet att se var och en och säga god morgon. Därefter åker de till skolan, antingen själva med kollektivtrafiken eller blir skjutsade. Runt mellis på eftermiddagen blir det mycket samtal om hur dagen har varit, det är så tydligt att de vill ha kontakt, berättar Auli.

– Efter middagen är det kp-samtal eller individuella aktiviteter. Två kvällar i veckan är det fasta gruppaktiviteter,

den ena kvällen som vi kallar ”Rummel och rabalder” handlar om vad som händer i samhället, normer och värderingar. Den andra kvällen är det social färdighetsträning. Övriga kvällar erbjuder vi motion och friluftsliv.

På helgerna är det många som åker hem eller till sin kontaktfamilj. När alla är åter på söndagen har vi ett möte där flickorna tar upp olika förslag, önskemål och klagomål, som vi behandlar på vår måndagskonferens, berättar Sandra.

– Jag är hos min kontaktfamilj varannan helg, och dom kommer bli mitt familjehem, jag flyttar dit om någon månad. Det kommer gå bra där. När jag kommer hit efter en helg och om det är bråkigt går jag undan och tänker att det ska bli skönt att flytta härifrån. Jag är färdig här, säger Sofia.

– Vi bjuder in föräldrar till samarbete så mycket vi kan, många av flickorna flyttar hem efter tiden här och det är där det ska fungera annorlunda än tidigare. Det vi vill förmedla till föräldrar är att vi orkar på ett annat sätt än de gör. Vi är många, vi går hem. Vi ger inte upp, vi försöker hitta en lösning, säger Sandra

Kontakt

Auli Eriksson, verksamhetschef

Telefon: 070-602 70 79

E-post: auli.eriksson@attendo.se

Attendo